

A TENGER ÉNEKE / שירת הים

szeptember 21.- október 22.

kiállítók: Böröcz András, Győri Blanka, Hecker Péter, Kicsiny Balázs, Pálhegyi Flóra, Rácmolnár Sándor, Roskó Gábor, Szemző Zsófia, Uri Asaf, Wechter Ákos, Wechter Dénes

Ötödik éve rendezünk Peszach alkalmából kiállítást, az ideire a tavaszi járványhelyzet miatt csak most kerül sor. Új témánknak azt a részt választottuk, amikor a Fáraó, a minden egyiptomi elsőszülöttet sújtó tizedik csapástól megrettenve végül úgy dönt, hogy elengedi országából a zsidókat. A zsidók már messze járnak a pusztaságban, amikor a Fáraó meggondolja magát és harci szekerei élén üldözőbe veszi őket. Az Úr azonban újra közbe avatkozik. *„Az Örökkévaló pedig mondta Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet a tenger fölé, hogy visszatérjen a víz Egyiptomra, szekereire és lovasaira. Mózes kinyújtotta kezét a tenger felé és a tenger visszatért reggel felé az ő erejébe, az egyiptomiak pedig menekültek vele szembe; és beledöntötte az Örökkévaló az egyiptomiakat a tenger közepébe. A vizek pedig visszatértek és elborították a szekeret, meg a lovasokat, Fáraó egész seregét, akik utánuk jöttek a tengerbe; nem maradt meg közülük egy sem. Izrael fiai pedig átmentek szárazon a tenger közepében és a víz volt számukra fal gyanánt, jobbjukról és baljukról.”* (Mózes II. könyve 14. fejezet)

A csodás megmenekülésért és ellenségeik pusztulásáért Mózes hálaéneket mond az Örökkévalónak - ezt hívja a hagyomány a Tenger Énekének-, a nép pedig vele ünnepel: *„Akkor énekelte Mózes és Izrael fiai ezt az éneket az Örökkévalónak és szóltak, mondván: Hadd énekelek az Örökkévalónak, mert fenségesen fenséges volt, lovat és lovasát a tengerbe döntötte. Erősségem és énekem Isten, ő lett nekem segedelmem. Ez az én Istenem, őt dicsőítem atyám Istene, őt magasztalom. És vette Mirjám, a próféta, Áron nővére a dobot kezébe, és kimentek mind a nők utána dobokkal és körtáncsal.”* (Mózes II. könyve 15. fejezet)

A Tóra mellett a szóbeli tant rögzítő Talmud is foglalkozik az eseménnyel, itt azonban a Szanhedrin traktátus egy magasabb szférában történő jelenetbe enged bepillantást: *„Ugyanabban az órában Isten szolgáló angyalai hálaéneket akartak mondani a Szent előtt, aki így szólt hozzájuk: teremtményeim a vízbe fulladnak és akkor ti hálaéneket mondtok itt, én előttem?!“* (Talmud, Szanhedrin traktátus 39 old, b-oldal) Vagyis míg mi lent a földön bátran utat engedhetünk érzelmeink folyásának és örvendezhetünk, fent az angyaloknak önuralmat illik tanúsítaniuk. Vajon az isteni magasságban megjelenő etikai kérdések vonatkozhatnak-e ránk emberekre is: szabad-e örülni ellenségeink halálának, ha ők is Isten teremtményei, akárcsak mi?

A meghívó képen: Mózes átvezeti Izrael népét a Vörös-tengeren, (illusztráció Herrad von Landsberg: Hortus Deliciarum /1167-1195/ enciklopédiájából)